

Ομιλία της Α.Θ. Παναγιόττος του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ.Βαρθολομαίου κατά την συνάντηση Αυτού μετά του Εξοχ. κ.Τοomas-Hendrikilves Προέδρου της Εσθονίας (5 Σεπτεμβρίου)

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Εξοχώτατε,

Επισκεπτόμενοι αποστολικά την Αγιωτάτην θυγατέρα Ορθόδοξον Αυτόνομον Εκκλησίαν της Εσθονίας, ερχόμενοι εκ Κωνσταντινουπόλεως, ένθα φυλάσσονται τα όσια και τα ιερά του Γένους των Ορθοδόξων και διακηρύσσεται τω κόσμω παντί η αλήθεια του Ιερού Ευαγγελίου του Χριστού, αισθανόμεθα προσωπικώς ιδιαιτέραν χαράν και συγκίνησιν και τιμήν συναντώμενοι μετά του πρώτου εκπροσώπου του ελευθέρου και δημοκρατικού Εσθονικού Έθνους, της Υμετέρας προσφιλούς Εξοχότητος, διαδόχου ιστορικών μορφών, αναλωσασών εαυτάς εις την διακονίαν των ιδεωδών της ελευθερίας, της ειρήνης και της συνεργασίας των λαών, του

διαδόχου, λέγομεν, του αλησμονήτου Προέδρου Μέρι, του ζητήσαντος προσωπικώς παρά του Οικουμενικού Πατριαρχείου την ανασύστασιν του καταλυθέντος, ουχί κανονικώς, αυτονόμου της Υμετέρας τοπικής Ορθοδόξου Εκκλησίας, της εορταζούσης εφέτος την εννενηκοστήν επέτειον από της χειραγωγήσεως αυτής εις αυτοδιοίκητον Εκκλησίαν, γεγονός ακριβώς το οποίον ήλθομεν να εορτάσωμεν και τιμήσωμεν άπαντες ομού.

Διατηρούντες αληθώς έντονον την ανάμνησιν της ωραίας, ουσιαστικής και γονίμου επισκέψεως της Υμετέρας Εξοχότητος εις την εν Κωνσταντινουπόλει έδραν του Οικουμενικού Πατριαρχείου, κατά τον μήνα Απρίλιον του έτους 2010, εξαίρομεν και τιμώνεν την και τοιουτότροπον εκ μέρους Υμών αναγνώρισιν της προσφοράς της Μητρος Εκκλησίας προς το ένδοξον, γενναίον αλλά και μαρτυρικόν Εσθονικόν Έθνος δια της μικράς τοπικής αυτού Ορθοδόξου Εκκλησίας.

Η τρίτη κατά σειράν επίσκεψις ημών εις Εσθονίαν συμπίπτει προς την συγκεκριμένην αυτήν επέτειον της απονομής, συμφώνως προς τους ιερούς κανόνας και την παράδοσιν της Ορθοδόξου Εκκλησίας, του αυτονόμου καθεστώτος εις την Υμετέραν τοπικήν Ορθόδοξον Εκκλησίαν, το οποίον καιροί χαλεποί εξηνάγκασαν εις πρόσκαιρον αδράνειαν, βιούται όμως σήμερα το εκκλησιαστικόν αυτόνομον τούτο εν ακμή υπό την πεφωτισμένην πρωθιεραρχικήν διακονίαν του Ιερωτάτου Μητροπολίτου Ταλλίν και πάσης Εσθονίας κυρίου Στεφάνου, πάντοτε επ' αγαθώ συνόλου του Εσθονικού λαού.

Η τοπική Ορθόδοξος Εσθονική Εκκλησία αυτονόμως διακονεί τους ενταύθα Ορθοδόξους, μετ αύταπαρνήσεως και ζήλου εν Χριστώ, καταθέτουσα την μαρτυρίαν αυτής και κηρύττουσα την αλήθειαν, τον Αρχηγόν της πίστως ημών Εσταυρωμένον και Αναστάντα Ιησούν Χριστόν. Και ομολογούμεν αυτόν ως “κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου και ενανθρωπήσαντα, σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου και παθόντα και ταφέντα και αναστάντα τη τρίτη ημέρα”. Σάρκωσις, ενανθρώπησις, σταυρός, πάθος, ταφή, ανάστασις, ενέργειαι θεϊκαί, συγχρόνως δε και ανθρώπινοι. Και ο μεν Κύριος Ιησούς υπέστη ταύτα πάντα δια την σωτηρίαν ημών των ανθρώπων, δια την θέωσιν ημών. Τα έθνη και οι λαοί υφίστανται κατά την διαδρομήν της ιστορίας αυτών σάρκωσιν, πάθη, δοκιμασίας, σταυρούς ενίοτε και μέχρι θανάτου και μέχρις αφανισμού. Όταν όμως υπάρχει το σθένος, η καρτερία, η υπομονή, η πίστις και ο αγών δια την αλήθειαν, τότε η ανάστασις δεν βραδύνει, διότι όπισθεν πάσης προσπαθείας ψευδαισθήσεως και αποκρύψεως της αληθείας και εκ του ιδίου πολλακίς του εαυτού μας, υπάρχει η αποκάλυψις. Διότι, ουδέν συντελεί εις την διάπραξιν του κακού όσον η πεποίθησις ότι δεν υπάρχει άλλος κόσμος εκτός αυτού τον οποίον βλέπομεν ούτε κρίσις δια τα έργα μας και

το πως θα αξιοποιήσωμεν την ζωήν μας.

Η Μήτηρ Εκκλησία, το Οικουμενικόν Πατριαρχείον, αγάλλε-ται και χαίρει βλέπουσα την έκγονον αυτής Εκκλησίαν της Εσθονίας μεγαλουργούσαν και πολιτευομένην ως ο Πατριαρχικός και Συνοδικός Τόμος αναγνωρίσεως το έτος 1923 και ανανεώσεως το έτος 1996 του αυτονόμου αυτής προβλέπει και επιτάσσει.

Μαχομένη δε η θυγάτηρ αυτόνομος Εσθονική Ορθόδοξος Εκκλησία δια “των όπλων της αληθείας” με μοναδικόν κήρυγμα την αγάπην του Χριστού και την στήριξιν του ποιμνίου της, εργάζεται εντός των πλαισίων της εννόμου τάξεως της Εσθονίας, εν μέσω αντιξοοτήτων και προβληματισμών, προερχομένων κυρίως εξ εθνοφυλετικών ελατηρίων και τάσεως επικρατήσεως του ισχυροτέρου, και καταδεικνύει την αξίαν της διακονίας, και μάλιστα της θυσιαστικής. Και αληθώς “πνεύμα συντετριμμένον και καρδίαν τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουδενώσει”. Και δεν εξουδένωσεν. Αλλά ελύτρωσεν, ως Εκείνος γνωρίζει να τιμά τους πιστεύοντας εις Αυτόν και υπομένοντας.

Χαίρομεν όμως, Εξοχώτατε, και δι ένα έτερον λόγον. Διότι ευρισκόμεθα εις την ωραίαν και ένδοξον Εσθονίαν και κατά την 95ην επέτειον από της ιδρύσεως του Θεοφρουρήτου Κράτους αυτής, του οποίου η σύγχρονος ιστορική πορεία εν πολλοίς συμπίπτει και ταυτίζεται προς την ιστορίαν και τας περιπετείας της ενταύθα κανονικής Ορθοδόξου αυτονόμου Εκκλησίας.

Η ιστορική αύτη διαδρομή και συμπόρευσις, παρά τας ιστορικές περιπετείας και αντιξοότητας, καταδεικνύει την εργατικότητα, την μαχητικότητα, και την πρόοδον και έφεσιν προς το ιδεώδες του Εσθονικού Λαού, ο οποίος δια της πεφωτισμένης πνευματικής και πολιτικής ηγεσίας αυτού κατώρθωσε να μετέχη της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και να αξιώται να μεγαλουργή και να οικοδομή επί στερεών θεμελίων το μέλλον, σεβόμενος το περιβάλλον αυτού και την αξίαν του προσώπου του ανθρώπου, πορευόμενος εν πίστει, εν αγάπη, εν πραότητι, εν υπομονή, εν αληθεία, προς την αρετήν και τον έπαινον.

Ευχόμεθα εις την Υμετέραν φίλην Εξοχότητα, κύριε Πρόεδρε, και δι' Υμών εις ολόκληρον τον ευλογημένον Εσθονικόν Λαόν όπως εορτάσητε εν δόξη και τιμή την εκατονταετηρίδα της ανεξαρτησίας του Κράτους Σας.

Έρρωσθε και κραταιούσθε εν Ονόματι Κυρίου και εν τω κράτει της ισχύος Αυτού. Αμήν.

Αριθμ. κειμένου: 1